

نوروز ۱۸۰ بدیع

بندگان راستان جمال جانان در اقلیم مقدس ایران ملاحظه نمایند

ای خواهران و برادران روحانی و نگهبانان آیین ربّانی،

فرارسیدن عید نوروز و آغاز بهار دل افروز فرصت مغتنمی است برای ابراز اعلی مراتب و داد و محبت، و ابلاغ والا درجات تقدیر و تحسین این جمع مشتاق به آن ساکنان کوی ایمان در سرزمین مقدس ایران. به یکایک شما عزیزان جان و دل این عید سعید را تبریک می‌گوییم و از درگاه حضرت کبریا توفیق هر چه بیشتر آن سالکان راه وفا را مسئلت می‌نماییم.

شروع سال نو مجاللی است مناسب تا به آنچه در سال پیش گذشت بیان‌دیشیم و به آن حقایق روحانی و اجتماعی که وقایع عالم به آن گواهی می‌دهد توجه مخصوص نماییم. بر شما خادمین دیرین جمال ابهی البتّه پنهان نیست که تلاطم نظم عالم و آشفتگی احوال امم نمایان‌گر حلول مرحله جدیدی از داستان بی‌انتهای تکامل حیات جمعی نوع بشر است. رنج و آلام کنونی دنیا درد ناگزیر زایمان و تولّد مرحله بعدی سیر تحوّل جهان انسان از طفولیت به بلوغ است، یعنی تحقق وحدت عالم انسانی و استقرار مدنیت جهانی. عنایات بی‌نهایتی که ظهور حضرت بهاءالله به جهان ارزانی نموده، دسترسی به این مرحله را ممکن می‌سازد تا صلح عمومی مستقر شود، عرصه گیتی آینه بهشت برین گردد و عدل اعظمی که جمیع اهل عالم در طیّ قرون و اعصار به وصولش چشم امید دوخته‌اند نهایتاً جلوه نماید. آن حضرت در کتاب مستطاب ایقان چنین می‌فرمایند:

... عالم هستی بجمیع این عنایات حامله گشته تا کی اثر این عنایت غیبی در خاکدان ترابی ظاهر شود و تشنگان از پا افتاده را بکوثر زلال محبوب رساند و گمگشتگان صحرای بعد و نیستی را بسرادق قرب و هستی معشوق فائز گرداند و در ارض قلوب که این حبه‌های قدس انبات نماید و از ریاض نفوس که شقایقهای حقایق غیبی بشکفد.

به وضوح مشهود است که اکنون بسیاری از خواسته‌های مردمان جهان و مطالبات حقّه عالمیان با تعالیم الهی و آنچه قلم اعلی برای بهبود عالم و بنای مدنیتی جدید رقم زده است هم‌سو شده و در آرمان‌هایی مانند تساوی حقوق زن و مرد، برابری انسان‌ها، صداقت و امانت زمام‌داران، عدالت اجتماعی و تعدیل معیشت به معنای برچیدن بساط فقر از یک سو و ثروت گسسته‌عنان جمعی قلیل از سوی دیگر، حفظ محیط زیست، رفع تعصبات

قومی و دینی، و ردّ نژادپرستی متبلور گشته است. جامعه ایران نیز از این پدیده کلی مستثنا نیست. در انتظارات مردم دنیا اجماعی همه جانبه بروز نموده است. علیرغم مشکلات بی شمار و تعصبات دیرین و معضلات اجتماعی گوناگون که سدّ راه پیشرفت عالم انسانی است شکوفایی این اتحاد نظر و وحدت آرا در حدّ آرمانها و امیدها و آرزوها پیشرفت بسیار مهمّی است که می تواند زیربنایی مستحکم برای تغییر بنیادین در ساختار جامعه بشری گردد.

ای یاوران وفادار امر پروردگار، از رضوان سال گذشته پیروان جمال قدم در سراسر عالم مرحله جدیدی از نقشه منیع ملکوتی را آغاز نموده اند که شروعش با گشایش عهد ششم عصر تکوین امر مبارک هم زمان گشت. همانطور که مقلید مجهودات عالم بهائی در سال های آینده متوجّه یک هدف اصلی است یعنی ایجاد شرایط لازم برای بروز هر چه بیشتر قوای آسمانی عظیمه ای که در جوهر و هویت امر الهی برای بنای اجتماع موجود است. البته چنین هدف والایی بر مبنای پیشرفت ها و قابلیت های چشمگیری استوار است که در سالیان اخیر با رهپویی در مسیر یادگیری و عمل منظم ممکن گشته و سبب ترقی و تکامل فرد، جامعه و مؤسسات امری و پیشرفت روابط بین آنها در سراسر جهان شده است. این ترقیات شکوفایی فهمی عمیق و درکی جدید از مقاصد عالیّه امر مبارک برای پیشرفت روحانی و اجتماعی عالم انسان را نیز در بر داشته است، پس جای تعجب نیست که افتتاح این مرحله جدید با حضور و مشارکت فعال جمع کثیری از دوستان و آشنایان جامعه و خیرخواهان راغب به تحولات روحانی و اخلاقی و اجتماعی به وقوع پیوست که در بیش از ده هزار مجمع در نقاط مختلف دنیا گرد هم آمدند و از مقاصد رفیع این مشروع نوین استقبالی بی سابقه نمودند. جامعه بهائی در تاریخ خود هرگز چنین درجه ای از هم فکری و هم کاری و هم آوایی با اجتماع را در مسیر خدمت تجربه ننموده بود.

از جمله توفیقات حاصله در چند ماه اول این مشروع نه ساله که خصوصاً در مناطقی که فعالیت جامعه بهائی مراحل برتر پیشرفت را طی کرده مشهود می باشد آن است که شرکت کنندگان و بهره مندان از برنامه های آموزشی جامعه از هر پیشینه ای که باشند مؤسسه آموزشی را بیش از پیش اسبابی مؤثر برای اعتلای محیط و محله خود یافته اند و در قبال امور اجرایی و در رابطه با پیشروی و گسترش آن، خود را نه تنها دخیل بلکه مسئول و موظف می شمردند و رفاه و بهبود شرایط حال و آینده اجتماع خویش را مشروط به کوشش و تلاش در اجرای آموزه های این روز نوین می دانند. در ابتدای این گام نو، این مشتاقان عالم بهائی را دعوت نمودیم که در این برهه تاریخی به فرایند مؤسسه آموزشی با دید و بینشی وسیع تر بنگرد، به افزایش کیفیت برنامه های آموزشی بپردازد، و درکی عمیق تر از اصول تعلیم و تربیتی و روش و مفاهیم اصلی آن کسب نماید تا امکانات مکنونه در مطالعه منظم کلام الهی در قالب برنامه های مؤسسه آموزشی را هر چه بیشتر دریابد و به تأثیرات عظیم آن بر تقلیب و تحوّل اجتماع پی برد. ثمرات چنین بینش وسیع و بسیطی از معانی و مقتضیات مجهودات عالم بهائی به تدریج در رشد و بلوغ روحانی و اخلاقی همگان خصوصاً نسل جوان نمودار خواهد شد و همراه با تأکید بر تحصیل علوم و فنون مفید و کسب

دانش و مهارت‌های لازم برای خدمت به جهان انسان، سبب پرورش قوا و استعدادهای نهفته و موجب ترقیات و پیشرفت‌های فکری و عملی و علمی و هنری و فن‌آوری و زراعی در جوامع مختلف خواهد گشت.

افسوس که از دیگر خصوصیات سال گذشته ظلم و ستمی بود که جامعه اسم اعظم در زادگاه این آیین نازنین دگر بار با آن مواجه شد ولی این بار همانطور که در پیام این جمع خطاب به آن پیروان صاحب‌دل جمال ابهی در اول شهریورماه اشاره گشت مظالم وارده واکنشی گسترده با ابعادی بی‌نظیر را نه تنها در جامعه بین‌المللی و افکار عمومی عالمیان بلکه به ویژه در میان ملت شریف ایران در پی داشت. این واکنش نهایتاً منجر به حمایت بی‌سابقه‌ای از حقوق حقّه بهائیان گردید. با این حال جور و ستم تجدید گشت و در نیمه دوم سال نیز تاراج منازل و دستگیری‌های بی‌اساس و صدور احکام ظالمانه ادامه یافت و برخی از آن بی‌گناهان و آزادگان چون مرغان خوش‌الحن در قفس عناد کینه‌وران اسیر و مسجون گشتند. اما جامعه اسم اعظم از تمسک به تعالیم الهی بازماند، معامله به مثل نمود و همچنان با صداقت و امانت و مظلومیت و جدیت به تعهد خویش به خدمت به وطن مألوف مشغول ماند و زهر را با قند پاسخ داد.

شماری از مسئولین ترفندی جدید نیز طرح کردند و مکاری نوین تدبیر نمودند و فشاری مضاعف به ویژه بر جوانان وارد آوردند تا شاید با مغلطه و تزویر آنان را سرافکننده و دل‌افسرده کنند و روحیه‌شان را تضعیف نمایند و قلوب پاک‌شان را فریب دهند. آن مسئولین در موقعیت‌های خاص و مشخص با اذعان کامل به پایمالی حقوق حقّه انسانی بهائیان، که در فراز و نشیب سالیان متمادی و علیرغم جریان‌های گذرا و متفاوت حکومتی دائماً ادامه داشته و کلیه ابعاد حیات انفرادی و اجتماعی و تحصیلی و معیشتی و فرهنگی هر فرد بهائی ایرانی را از طفل صغیر تا سالمند زمین‌گیر در بر گرفته، بی‌شرمانه سعی در این نمودند که علتش را به خود جامعه نسبت دهند و برخی از احبای خدوم و فعال را مقصّر و نمود کنند و اظهار دارند که عامل اصلی این مظالم، پویایی حیات جامعه بهائی است. آنان از این ادعای حیرت‌انگیز نیز فراتر رفته سعی در القای این کذب واهی نمودند که علت این تضيیقات تمسک جامعه به تعالیم مبارک است و توجه به مرکز امر. اما بی‌خردان غافل از آنند که جوانان بهائی هوشیارند و دانا، ژرف‌اندیشند و بینا، به دروغ‌های پدیدار و آشکار که دقیقاً اتحاد و اتفاق جامعه و نهایتاً عهد و میثاق امر مبارک را هدف قرار داده اعتنایی ننموده و نمی‌نمایند و این اقدام معاندین را نیز به موقعیتی برای تحکیم پیوندهای جامعه و تعمق در تعالیم الهی تبدیل خواهند نمود و در این باره که چرا برخی از مسئولین در تضعیف جامعه پیروان حضرت بهاءالله به این حدّ مصرّ و پافشارند عمیقاً می‌اندیشند.

برای نائل شدن به اهداف متعالی نقشه نه‌ساله در رابطه با خدمت مادی و معنوی به اجتماع، شایسته است که بهائیان در سراسر عالم در مساعی تاریخی و اخیر خود در عرصه کمک به سیر تحوّل و تقلیب، تفکر و تأمل نمایند، تجربیات خویش را بررسی کنند تا بتوانند آنچه آموخته‌اند را بر طبق اخلاص نهاده در اختیار همگان

گذارند و از آن برای مشارکت در گفتمان‌های مربوطه الهام گیرند. بهائیان وظیفه خود را خدمت خالصانه و مستمر به عالم بشری می‌دانند و مصمم‌اند که از هرگونه فداکاری در این راستا دریغ ننمایند. چنین نیتی در همه جا مشهود است اما در اقلیم مبارک ایران به دلیل پیشینه بلند و نورانی جامعه امر، این حقیقت شاید روشن تر از هر سرزمین دیگر می‌درخشد و به این خاطر است که تجارب شما عزیزان مطمح نظر جمیع مؤمنین جهان است و مایه سربلندی آنان.

ملاحظه نمایید که پیروان حضرت بهاءالله در مسیر پیشرفت و ترقی ایران و با تعهد به مصالح نوع بشر که آن حضرت به آنان آموخته‌اند به چه اقدامات پیش‌تازانه و ابتکارات چشمگیری دست زده‌اند. مشاهده فرمایید که نسل در پی نسل ایمان‌شان به این حقیقت که نجات و فلاح و رستگاری روح انسان و حصول رضای پروردگار در خدمت و محبت و شفقت به هم‌نوع ممکن می‌گردد، منجر به احداث چه تأسیسات آموزشی و بهداشتی و صنعتی و کشاورزی و موجب شکوفایی چه ترقیات مادی و معنوی و فکری و فرهنگی گشت. ذکر چند نمونه برهان این واقعیت است. بیش از صد سال پیش، بهائیان ایران در بعضی از دورافتاده‌ترین نقاط مملکت خویش تأسیس مدارس نوین نمودند تا به دختران و پسران خرد آموزند و جهل بزدایند؛ با ترویج سوادآموزی برای بزرگسالان اعم از زن و مرد بساط بی‌سوادی را به سرعت در جوامع خود برچیدند؛ از آغاز امر مبارک شجاعانه و مجدانه در ترویج آزادی زنان و تساوی و برابری زنان و مردان کوشیده‌اند و سعی نموده‌اند که این اصل مهم را که جنبه‌ای جدایی‌ناپذیر از آموزه اساسی حضرت بهاءالله یعنی وحدت عالم انسانی است نه تنها در زندگی شخصی و خانوادگی بلکه در امور اداری و اجتماعی و در برنامه‌های آموزشی خویش نهادینه گردانند؛ درمان‌گاه و داروخانه تأسیس نمودند تا به مدد علوم تازه طبّی و اختراعات جدید پزشکی به بهداشت و سلامت هم‌میهنان خود کمک نمایند و دردهای جسمانی را نیز درمان کردند؛ برای آبادانی و عمران شهر و روستا در پیشرفت صنعت و کشاورزی کوشش بی‌پایان نموده‌اند و در تجلیل و اعتلای فن و هنر ایران تلاش فراوان؛ در رفع تعصبات قومی و دینی کوشا بوده‌اند و از خردسالی درس یگانگی نوع بشر آموخته‌اند؛ پرچم صداقت و اخلاقیات برافراشته‌اند تا جایی که در طول تاریخ این آیین مبارک حتی دشمنان قسم‌خورده آنان هم به راست‌گویی‌شان اذعان نموده‌اند و از اینکه برای دسترسی به منافع دنیوی و مزایای مادی و حفظ مال و جان حاضر به انکار حقیقت نیستند متحیر و متعجب و مات و مبهوت مانده‌اند؛ فرهنگ آزادی انتخاب و برگزیدن نمایندگان جامعه را از صد سال پیش در هر شهر و قریه‌ای که ساکن بودند بنیان نهاده تبادل آرا و مشورت را به عنوان اصلی ضروری در ایجاد توافق و وحدت همراه با تنوع و کثرت آموخته و اجرا کرده‌اند؛ و فراتر از همه، تعلیم و تربیت را ارج‌گرا گذاشته‌ه‌مت بی‌کران مبذول داشته‌اند تا اصول و تعالیم الهی را از طریق پرورش اخلاق انسانی به وسیله برنامه‌های آموزشی خود جامعه عمل پوشانند.

به رغم جمیع این توفیقات در ره خدمت، بهائیان ایران هرگز ادعای کمال ننموده و نمی نمایند، واقف اند که مسیری پرفراز و نشیب در پیش است و موانعی بی شمار در راه، پس فعلاً نه به ادامهٔ جهد و تلاش برای بهبود سرزمین خویش مشغولند. اما آنچه تجربیات آنان را امروز بیش از پیش ارزشمند و درخور تأمل خاص می نماید این واقعیت است که آن بهادران این دست آوردها را با وجود تضییقات دائم و تهدیدات مداوم کسب نموده اند. چه بسا مشقاتی که آنان در این راه تحمّل نمودند و به دلیل وفاداری به تعهدات روحانی و اخلاقی خود و به خاطر عشق یزدان و مهر ایران و ایرانیان و عالمیان، صرف عمر و مال که سهل است سر و جان ایثار کردند و بمانند کوه پرشکوه ثابت و مستقیم ماندند.

در این ایام که هم میهنان شریف شما نه تنها در آرمانها بلکه در رویارویی با مشقّات نیز بیش از هر زمان شریک شما شده اند و در معرض صدمات بی شمار قرار گرفته اند و زخم های عدیده و شگفت آوری را متحمّل اند که از دردش هر ضمیر آگاهی جریحه دار است و هر قلب صافی شکسته و دردناک، سزاوار است که شما دلاوران دوران چون شمع تابان نور امید بيفشانید و بسان شعلهٔ فروزان گرمی محبت بخشید. هر بیمار را پرستار گردید و هر زخم دار را مرهم گذار. هر مبتلا را غم خوار شوید و هر بی نصیب را معین و حبیب خدمت گزار. تجارب گرانمایهٔ خویش را بر هم وطنان ارزان نمایید و ایمان و اطمینان به آیندهٔ درخشان ایران و جمیع عالم انسان را در قلوب همگان زنده کنید. این است رسالت شما مقربان. این است راه و رسم شیدائیان. این است شایستهٔ عبودیت آستان.

بِسْمِ الْعَدْلِ الْعَظِيمِ